

Evangelí del dimecres de la setmana I d'Advent: per a la gent

Comentari de dimecres de la setmana I d'Advent. “Sento una gran compassió per aquesta gent”. Jesús es va lliurar a tothom, fins i tot als qui el rebutjarien. Ens ensenya a perseverar encara que, després de donar-nos als altres, no trobem cap resultat aparent en la seva manera de fer.

Evangelí (Mt 15, 29-37)

Jesús se'n va anar d'allí i arribà vora el llac de Galilea, pujà a la muntanya i s'assegué. Llavors se li acostà molta gent que portava coixos, cecs, esguerrats, muts i molts altres malalts. Els van deixar als seus peus, i ell els va curar. La gent, en veure que els muts parlaven, que els esguerrats quedaven curats, els coixos caminaven i els cecs hi veien, se'n meravellava i glorificava el Déu d'Israel. Llavors Jesús va cridar els seus deixebles i els digué:

—Sento una gran compassió per aquesta gent, perquè ja fa tres dies que no es mouen d'aquí amb mi i no tenen res per a menjar. I no vull que se'n vagin dejuns, no fos cas que defallissin pel camí.

Els deixebles li diuen:

—D'on traurem en despoblat el pa que cal per a alimentar tanta gent?

Jesús els pregunta:

—Quants pans teniu?

Ells li responen:

—Set, i uns quants peixets.

Llavors Jesús va manar que la gent s'assegués a terra, prengué els set pans i els peixos, digué l'acció de gràcies, els partí, en donava als deixebles, i els deixebles en donaven a la gent. Tots en van menjar i quedaren saciats. Després van recollir els bocins de pa que havien sobrat i n'ompliren set paneres.

Comentari

L'evangelí d'avui ens narra el miracle d'una de les multiplicacions dels pans i dels peixos que va fer el Senyor per a la gent.

Precisament, aquest incís final “per a la gent”, és el punt de partida del comentari d'avui a aquesta escena del Senyor tan coneguda.

Jesús sap molt bé a què ha vingut a la terra, com ho expressa una nadala que li agradava molt a sant Josepmaria: *“Mi Padre es del Cielo / mi madre también / yo bajé a la tierra para padecer”*. El Senyor ve al món per obrar la Redempció.

La Salvació que ens brinda el Fill de Déu és per a tots, encara que després només uns quants l'acullin al seu cor. Jesús sap perfectament quin serà l'èxit de la seva obra, però no per això deixa d'ensenyar, actuar i lliurar-se per a “la gent”, és a dir, per a tots.

És el que veiem a l'avantsala del miracle de la multiplicació dels pans i dels peixos. Jesús sent compassió per la multitud que el segueix i fa uns quants dies que no menjan, i *no*

pot no exercir el seu poder en benefici d'ells.

Així és el cor de Jesús. Sempre compassiu, amb desitjos infinits de donar-se, de lliurar-se a nosaltres, encara que moltes vegades no el reconeguem ni l'acollim al nostre cor. Però a Ell li és igual el resultat, i tampoc no s'imposa, Ell segueix *a la seva*: sembrant, entregar-se, alimentar-nos.

El Senyor ens convida avui al fet que pensem sobre com és la nostra reacció quan, després de donar-nos als altres, no trobem cap resultat aparent en la seva manera d'actuar. Ens ensorrem pensant que no som prou bons? ¿Descartem aquestes persones perquè no reaccionen davant del que reben gratuïtament? Continuem al seu costat siguin quines siguin les seves circumstàncies i actituds? Jesús,

mans i humil de cor, ens assenyala el camí.

Pablo Erdozáin // Bruno Thethe
-Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelide-dimecres-per-a-la-gent/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelide-dimecres-per-a-la-gent/) (14/08/2025)